

רע"פ 3185/16 - לאה אביטן, יעקב אביטן נגד הוועדה המקומית לתכנון ובנייה חדרה

בית המשפט העליון

רע"פ 3185/16

כבוד השופט ח' מלצר
1. לאה אביטן
2. יעקב אביטן

לפני:
המבקשים:

נגד

הוועדה המקומית לתכנון ובנייה חדרה

המשיבה:

בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע על החלטת
בית המשפט המחוזי חיפה (כב' השופטת ת' שרון-
נתנאל) מתאריך 14.04.2016 ב-עפ"א
47343-02-16; תגובת המשיבה לבקשה לעיכוב ביצוע
מתאריך 18.04.2016; תגובת המבקשים מתאריך
09.05.2016; הודעה מטעם המבקשים מתאריך
11.05.2016

בשם המבקשים: עו"ד אושרי פרי

בשם המשיבה: עו"ד מירב אחטר

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור כנגד החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת' שרון-נתנאל) מתאריך 14.04.2016, במסגרתה נדחתה בקשת המבקשים לביטול פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בחדרה (כב' השופטת ר' סגל-מוהר) מתאריך 10.01.2016, בגדרו הוצא צו הריסה ללא הרשעה למבנה, אשר המבקשים בנו בחניון

הבניין בו הם מתגוררים (להלן: המבנה).

בד בבד עם הגשת הבקשה למתן רשות ערעור – המבקשים הגישו גם בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, וזאת עד להכרעה בבקשה.

2. אפרט בהמשך, בתמצית, את הנתונים הדרושים להכרעה בבקשה, ואולם אקדים ואציין כי נוכח המתואר בפיסקאות 7-9 שבהמשך – הבקשה הפכה לעיונית, ולפיכך ראיתי להעיר האמור בפיסקאות 14-15 שלהלן.

רקע עובדתי

3. בתאריך 10.01.2016, בית המשפט לעניינים מקומיים הנכבד הוציא צו הריסה ללא הרשעה לגבי המבנה, הכולל סגירת חניה בחניון הבניין, בו המבקשים מתגוררים, וזאת לנוכח הסיכון הצפוי מהמבנה, בהעדר גישה מספקת לכיבוי אש.

4. המבקשים הגישו ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים הנכבד. בתאריך 23.03.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על עיכוב ביצוע צו ההריסה, וזאת עד להכרעה בערעור.

5. בתאריך 10.04.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את הערעור, ולפיכך ביטל את צו עיכוב הביצוע שהוצא על ידו, וזאת לאחר שהמבקשים לא התייצבו לדיון בערעור בשעה שנקבעה. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע עוד כי צו עיכוב הביצוע שניתן על ידו בתאריך 23.03.2016 – יבוטל, וככל שהמבקשים לא יבצעו את הצו באופן מיידי – המשיבה תהיה רשאית לבצעו.

בסמוך לאחר מתן פסק הדין, המבקשים התייצבו באיחור לדיון שנקבע. לאחר שמיעת טיעוני המבקשים והסברם לאיחור – בית המשפט המחוזי הנכבד הורה כי בתאריך 14.04.2016, שעה 08:30, יתקיים דיון בבקשה לביטול פסק הדין מטעם המבקשים, וכן הורה כי עד לדיון הקרוב שנקבע יעוכב ביצוע צו ההריסה.

6. בתאריך 14.04.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד, לאחר ששמע את טענות הצדדים – דחה את בקשת המבקשים לביטול פסק הדין בקובעו כי שוכנע "שאין לערעור זה סיכויים", ואף לא מצא "בסיס מתאים לכאורה לטענת המערערים (המבקשים – ח"מ) בדבר אכיפה בררנית" (ראו: עמ' 10 לפרוטוקול).

7. בסמוך לאחר דחיית הבקשה לביטול פסק הדין, המבקשים הודיעו לבית המשפט כך: "נערער על החלטת בית משפט. אנו מבקשים לעכב את ביצוע צו ההריסה למשך שבוע, שבועיים על מנת לאפשר לנו לערער" (ראו עמ' 10 לפרוטוקול). המשיבה התנגדה לבקשה לעיכוב ביצוע, תוך שהיא טוענת כנגד התמשכות ההליכים, לשיטתה, בעניינם של המבקשים.

לאחר שמיעת הצדדים, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי נוכח הסיכון הבטיחותי שמהווה המבנה - הוא איננו מוצא מקום לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

באותו היום (14.04.2016), המבקשים הגישו בקשת רשות ערעור לבית משפט זה ויחד עמה בקשה לעיכוב ביצוע כאמור בפיסקה 1 שלעיל.

8. בתאריך 14.04.2016 הנ"ל, הובאה הבקשה למתן רשות ערעור לעיוני, והוריתי על עיכוב ביצוע צו ההריסה, מושא המבנה באופן ארעי, עד ובכפוף להחלטה אחרת, וביקשתי כי המשיבה תמסור את תגובתה לבקשה לעיכוב ביצוע עד לתאריך 18.04.2016 (לנוכח הסיכון הבטיחותי שמהווה המבנה מושא הבקשה, כעולה מהחלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד) וכן לבקשה למתן רשות ערעור עד לתאריך 05.05.2016.

9. בתאריך 18.04.2016, המשיבה מסרה כי צו ההריסה מושא הבקשה בוצע על ידה כבר בתאריך 14.04.2016. המשיבה הודיעה כי ביצוע צו ההריסה החל באותו תאריך בשעה 11:45, ובשעה 14:00 - הריסת המבנה נסתיימה. המשיבה טענה כי רק בשעה 18:03 באותו היום נתקבלה במשרדיה החלטתי לעיכוב ביצוע ארעי של צו ההריסה, מושא המבנה.

10. לגופם של דברים, המשיבה טענה כי בהיות הסעד המבוקש כעת תיאורטי בלבד, הרי שדין הבקשה להידחות. בנוסף, המשיבה טענה כי עם סיום ההריסה המבקשים החלו בבנייתו של המבנה, מושא הבקשה מחדש - וכי בכוונתה של המשיבה להוציא צו הריסה לבנייה החדשה.

11. בתאריך 09.05.2016, המבקשים טענו בתגובה כי המשיבה פעלה בחוסר תום-לב בעת ביצוע צו ההריסה, זאת, בין היתר, מאחר והמשיבה ידעה, לטענתם, כי בכוונת המבקשים להגיש בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה על החלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד.

המבקשים מסרו עוד בתגובתם הנ"ל כי הם אכן החלו לבנות מחדש את המבנה, מושא הבקשה לאחר שנהרס בתאריך 14.04.2016, שכן לגישתם, בנסיבות, בקשתם לעיכוב ביצוע עודנה רלוונטית והיא אמורה לחול, בשינויים המחויבים, ביחס לבנייה החדשה (ראו: סעיף 12 לתגובה). המבקשים שבים במסגרת זו על נימוקיהם למתן רשות ערעור נוכח טענתם כי המבנה איננו מהווה סיכון בטיחותי, וכי החלטת המשיבה נתקבלה, לטענתם, על בסיס שיקולים זרים, וכי הנושא קשור לשיטתם במחלוקת שנתגלעה בעניין החזקה על החניה בגדרה נבנה המבנה. בסיכום המבקשים עתרו לכך שצו עיכוב הביצוע הארעי, עליו הוריתי בתאריך 14.04.2016, יותר בתוקפו ויחול גם ביחס לבנייה החדשה, וזאת עד להכרעה בבקשה למתן רשות ערעור, וכי המשיבה תחויב בהוצאות בגין התנהלותה.

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בבקשה, ובתגובות הצדדים, ונוכח האמור על ידי המשיבה בפיסקה 9 שלעיל - הבקשה למתן רשות ערעור מתייתרת והיא נמחקת, בכפוף לאמור בפיסקאות 14-15 שלהלן. ממילא אף דין הבקשה לעיכוב ביצוע

להתבטל. עתה אנמק הדברים בקצרה.

13. הבקשה למתן רשות ערעור שהגישו המבקשים התמקדה במבנה ובקביעות השיפוטיות שניתנו על ידי הערכאות הדיוניות הנכבדות בענינו. שאלות הנוגעות לבנייתו של המבנה מחדש - אינן עניין לבקשה למתן רשות ערעור ולעיכוב ביצוע שבפני, באשר לא ניתנה, בשלב זה, כל החלטה שיפוטית הנוגעת לבנייה החדשה. ממילא אין גם מקום להורות על עיכוב ביצוע בעניין בנייתו של המבנה הנ"ל מחדש. עם זאת אדגיש כי אינני קובע פה דבר ביחס לגופה של הבקשה למתן רשות ערעור בכל הנוגע למבנה, ואף לא מביע עמדה לעניין תקינותה של הבניה החדשה, או שלילתה, וכל טענותיהם של הצדדים בהקשר זה שמורות להם.

14. לקראת סיום, אני מוצא לנכון להעיר כי דעתי איננה נוחה מדרך התנהלותה של המשיבה במקרה זה. עיון בפרוטוקול הדיון בערעור מתאריך 14.04.2016 מלמד כי המשיבה אכן ידעה שבכוונת המבקשים להשיג על החלטת בית המשפט המחוזי הנכבד. חרף זאת, כעולה מתגובת המשיבה, המשיבה מיהרה לבצע את צו ההריסה כבר בשעה 11:45 - כאשר על פני הדברים עולה כי התנהלות המשיבה לא איפשרה למבקשים למצות את האפשרות החוקית שעמדה לרשותם: להגיש בקשת רשות ערעור. מטעם זה, ולנוכח "המעשה העשוי" - אינני קובע פה מסמרות כלשהן לעניין סיכויי הבקשה לו נשמעה (עיינו והשוו: רע"פ 2714/16 אבו רמילה נ' הועדה המחוזית לתכנון ובניה (13.04.2016) (להלן: עניין אבו רמילה)).

15. יחד עם זאת, ובהתחשב באמור בהודעת באת-כוח המשיבה מתאריך 18.04.2016 ובתגובת בא-כוח המבקשים מתאריך 09.05.2016, הנני מורה כי הדברים יובאו בפני פרקליט המדינה, וזאת כדי שיופקו לקחים מתאימים לגבי נציגי המשיבה המוסמכים לפעול בשם היועץ המשפטי לממשלה, על מנת שלא ישנו עוד תקלות מעין אלו שקרו פה, על פי הנטען (השוו: עניין אבו רמילה).

ניתנה היום, כ"ה באייר התשע"ו (2.6.2016).

ש ו פ ט